

ALBINA

REVISTA SAPTĂMINALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Anul 63 • Seria II • Nr. 720 • Miercuri 11 octombrie 1961 • 8 pagini — 15 bani

CITIȚI ÎN ACEST NUMĂR :

- Luna prieteniei romino-sovietice
- Din marea țară a comunismului (pag. 4-5)
- Cronica evenimentelor internaționale (pao. 7)

CONDUȚĂTORI DE PARTID ȘI DE STAT ÎN VIZITĂ LA CEL DE-AL III-LEA PAVILION DE MOSTRE DE BUNURI DE CONSUM

Expoziția de mostre de bunuri de consum de la șosea atrage un numeros public. De la deschiderea lui, Pavilionul a fost vizitat de circa 65.000 oameni ai muncii din București și provincie. Cărțile de impresii ale diferitelor standuri — confecții, textile, tricotaaje, blănuri, încălțăminte, produse alimentare — dau mărturie a aprecierilor pozitive de care se bucură din partea publicului consumator varietatea sortimentelor și calitatea mărfurilor expuse. De mult succes se bucură chestionarele distribuite în expoziție, care dau posibilitate fiecărui vizitator să-și comunice observațiile și sugestiile cu privire la produsele expuse.

Duminică, așa cum s-a mai arătat în presa noastră, a fost o zi de mare afluență la Pavilionul de la șosea, numărul vizitatorilor depășind cifra de 30.000.

În cursul aceleiași zile expoziția a fost vizitată de tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Leonte Răutu, Gogu Rădulescu, ministrul Comerțului.

Vizitând standurile expoziției, conducătorii de partid și de stat au subliniat progresele industriei noastre ușoare și alimentare, eforturile depuse de întreprinderile din aceste ramuri industriale pentru continuă îmbunătățire a calității produselor, îmbogățirea sortimentelor și a prezentării mărfurilor.

Potrivit îndrumărilor date de conducerea de partid și de stat, întreprinderile, ministerele de resort, cooperarea meșteșugărească, pe baza rezultatelor frumoase obținute trebuie să muncească sistematic, cu perseverență, pentru a realiza noi produse, a îmbogăți gama de sortimente și a pune la dispoziția rețelei comerciale produse tot mai multe, de bună calitate și cu aspect atrăgător, pentru

a satisface într-o măsură tot mai mare gusturile și exigențele crescânde ale populației.

Atât la sosire, cât și în timpul vizitării expoziției și la plecare, vizitatorii s-au adunat în număr mare în jurul conducătorilor de partid și de stat, făcând o puternică manifestație de dragoste și atașament pentru partid și guvern.

Unul din standurile Pavilionului

Folosind experiența dobândită în anii precedenți, majoritatea sfaturilor populare și directorilor căminelor culturale au acordat anul acesta o mai mare atenție asigurării bazei materiale, necesară bunului mers al activității culturale în timpul iernii. S-ar putea da în această privință multe exemple. În comuna Gropeni, de pildă, de unde în iarna trecută nu s-a putut desfășura o activitate culturală susținută din pricina frigului nefiind combustibil, anul acesta, încă din luna septembrie iemnele au fost procurate și depozitate în magazia căminului. De asemenea, sălile căminului au fost zugrăvite, iar mobilierul reparat și completat cu mese pentru lectură etc.

În raionul Hirșova, în afara măsurilor luate pentru procurarea combustibilului, sfaturile populare s-au îngrijit de amenajarea și infumusețarea localurilor precum și de repararea aparatelor de proiecție. Totodată o atenție sporită a fost acordată și terminării construcțiilor noi de cămine, aflate în stadiu de finisare. Prin intensificarea ritmului de finisare au fost date în folosință noi cămine culturale, ca cele din comunele: Dulgheru, Șiriu, Horia, Stejaru și altele.

Faptele arată însă că unele sfaturi populare comunale și consiliile de conducere ale căminelor

Activitate culturală permanentă, operativă, bogată în conținut!

culturale nu s-au preocupat nici anul acesta din vreme și în mod temeinic de problema asigurării condițiilor materiale necesare desfășurării unei bogate activități în timpul iernii. Unde duce această lipsă de preocupare, de spirit gospodăresc, ne arată de exemplu, căminul cultural din Timna, raionul Strehaia, care nici până în prezent n-a făcut nimic pentru procurarea lemnelor și repararea localului. Mai mult, biblioteca, deși înzestrată cu o sală de lectură, n-are nici o masă și nici un scaun, iar cărțile stau aruncate într-un colț al încăperii din lipsă de... rafturi. În mod firesc se naște întrebarea: ce activitate va desfășura acest cămin, în lunile de iarnă, dacă în puținul timp care a mai rămas nu-și va asigura condițiile materiale necesare? Iată o întrebare la care e ușor de găsit răspuns. Orice strădăni vor depune activiștii culturali din această comună, oricât de mult îndrăgesc manifestările culturale sătenii de aici, în cele din urmă acțiunile culturale nu vor atrage un număr prea mare de spectatori. La acest lucru ar trebui să se gândească sfatul popular și directorul căminului cultural din Timna, precum și cei care până în prezent n-au rezolvat pe deplin problema pregătirii pentru activitatea culturală din timpul iernii.

Numai asigurarea condițiilor materiale nu rezolvă însă problema desfășurării unei activități culturale permanente, concrete, bogată în conținut, în timpul iernii. Deosebit de importantă în această privință este preocuparea pe care trebuie s-o manifeste activiștii culturali pentru inițierea unor manifestări interesante, atrăgătoare, strâns legate de problemele de producție ale unităților socialiste din agricultură. De pildă, foarte apreciate de țărani muncitori sînt vizitele care se organizează la gospodăriile agricole fruntașe, întâlnirile cu colectivității frunțași, serile de calcul, de întrebări și răspunsuri etc. în cadrul cărora se dezbate probleme privind lărgirea sectorului socialist al agriculturii și întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective. Ținând seama de problemele care frământă țărani muncitori din comuna Moțaței, raionul Calafat, căminul cultural a inițiat o serie de acțiuni în scopul popularizării atât a realizărilor gospodăriei colective din comună, cât și ale celor frunțașe din împrejurimi. Intrucît în comuna Moțaței țărani muncitori vor să înființeze o nouă gospodărie colectivă, căminul cultural, sub îndrumarea organizației de partid a luat măsura să sprijine organizarea de vizite la gospodăriile colective învecinate. Astfel, pe ulițele comunei Moțaței au apărut panouri cuprinzând cifre privind mărirea fondului de bază, sporirea producției la hectar, creșterea neîncetată a veniturilor colectivităților din gospodăriile ce urmează a fi vizitate.

În perioada de iarnă trebuie extinse manifestările care s-au dovedit a fi cele mai eficiente, cele mai îndrăgite de țărani muncitori, cum ar fi de exemplu: conferințele, serile tematice, concursurile: „Cine știe, câștigă“, jurnalele vorbite, consfăturile cu cititorii organizate pe sectoare de producție, programe culturale dedicate colectivităților frunțași și altele. Desfășurarea unei activități culturale în mod diferențiat, în funcție de specificul comunelor respective trebuie să preocupe în mai mare măsură consiliile de conducere ale căminelor culturale. Numai printr-o astfel de activitate multilaterală și permanentă, activiștii culturali pot să-și sporească contribuția lor la marea operă de transformare socialistă a agriculturii, la dezvoltarea și întărirea gospodăriilor agricole colective existente,

Căminelor culturale, sprijin competent, eficace

La casa raională de cultură din Salonta regiunea Crișana, este mare animație. Activiștii culturali stabilesc un plan de acțiune pentru perioada în curs, având în față sarcinile multle, însemnate, ce revin raionului respectiv pentru dezvoltarea și întărirea sectorului socialist din agricultură, pentru creșterea producției agricole.

Biroul metodic al casei de cultură a hotărât să-și desfășoare munca acolo unde se duce lupta pentru recolte bogate, adică la sate. Casa de cultură a dovedit astfel că știe să răspundă menirii de lor metodic, centrul de îndrumare metodică a instituțiilor culturale de la sate, cămine culturale și colțuri roșii din gospodăriile agricole colective. Acestea trebuie în primul rând ajutate, orientate să-și lege întreaga activitate de procesul de producție, de sarcinile economice concrete. Casa de cultură din Salonta nu este pentru prima dată în zorul unei asemenea activități. Directorii de cămine culturale din raion au primit deseori sprijin concret pentru organizarea unor manifestări interesante, variate. În Sânicolaul român de pildă, cu sprijinul casei de cultură a fost organizată la căminul cultural o „seară de întrebări și răspunsuri” pe tema: „Ce metode agrotehnice pot fi folosite în comuna noastră pentru a îndeplini și depăși la grâu și porumb cifrele cuprinse în Directivile celui de al III-lea Congres al P.M.R.”.

Tărani muncitori din Tinca au participat nu de mult, cu interes la „jurnalul vorbit” organizat de căminul cultural cu sprijinul metodicilor casei de cultură. Ei au dezbătut aici probleme care-i interesau deosebi. Astfel, după o scurtă călătorie pe harta raionului, cu care prilej au fost „vizitate” citeva din cele 14 comune complet colectivizate, participanții au aflat despre experiența în cultura cerealelor a unor gospodării colective fruntașe, după care au ascultat o interesantă expunere privind dezvoltarea gospodăriei lor colective în ultimii ani. O asemenea acțiune a fost ulterior organizată și în comuna Tinca. La Tulcea sau la Mădăraș, la Talpoș sau în alte comune, au început să fie organizate manifestări cultural-educative de masă deosebit de mobilizatoare și instructive, ca „seri de calcul” având ca temă dezvoltarea creșterii animalelor, mecanizarea agriculturii, rentabilitatea unor ramuri de producție, co-interestarea colectivităților în aplicarea metodei retribuției suplimentare, „seri tematice”, „seri de întrebări și răspunsuri” ș. a.

Apreciem ca utilă și rodnică munca de îndrumare desfășurată de casa de cultură din Salonta și am mai sugera ca ea să inițieze schimburi de experiență pe marginea

manifestărilor organizate la căminele culturale. La ele e de dorit să participe și alți directori de cămine culturale, cel puțin aceia aflați în apropierea localității unde are loc seara culturală respectivă, pentru ca fiecare să-și poată însuși procedeul organizării unor manifestări cu multă eficacitate. Aceasta cu atât mai mult cu cât majoritatea directorilor de cămine sînt noi în muncă ori, așa cum am văzut la început, în fața lor stau sarcini deosebit de însemnate și multiple, legate de succesele recoltei viitoare.

Am remarca de asemenea faptul, că nu toate casele raionale de cultură din regiunea Crișana își înțeleg în această perioadă menirea. Într-un raion mare ca Șimleul Silvaniei, cu 21 de comune și 60 de sate, unde organele locale de partid și de stat desfășoară o susținută muncă politico-educativă pentru dezvoltarea sectorului socialist din agricultură și pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective, casa de cultură stă pasivă, limitându-și activitatea la centrul de raion. Ea se rezumă să indice la modul general căminele culturale organizarea unor manifestări ca seri tematice, seri de calcul, jurnale vorbite etc. Dar niciodată casa de cultură nu a organizat demonstrativ o asemenea manifestare culturală model, exemplu pentru directorii de cămine culturale din raion. Aici seminariile raionale cuprind numai lecții și referate teoretice, aplicațiile practice — deosebit de necesare — fiind abandonate. Așa s-a întâmplat cu referatele unui recent seminar, intitulat: „Revoluția culturală, parte integrantă a revoluției socialiste” și „Activitatea culturală de masă în rândul femeilor, tineretului și copiilor”, a căror eficacitate a fost simțitor redusă prin lipsa totală a oricăror ilustrații sau exemple.

O situație similară aflăm în raionul Aleșd. Casa de cultură n-a întreprins aici nici o acțiune pentru îndrumarea căminelor culturale sătești. Ea nu desfășoară altă activitate decît cea artistică și aceasta rezumîndu-se numai la repetiții. E cel puțin de neînțeles faptul că într-un raion pur agricol cum e raionul Aleșd, casa de cultură în loc să îndrume căminele culturale pentru organizarea unor manifestări concrete, legate de producție, se preocupă de pregătirea piesei... „Partea leului” cu care intenționează să facă chiar și deplasări în raion. Tărani muncitori așteaptă însă alte piese de teatru, mai legate de preocupările lor, de problemele lor zilnice. Dar mai ales așteaptă manifestări cultural-educative organizate cu continuitate la căminul cultural și a căror tematică să răspundă sarcinilor multiple ce revin oamenilor muncii de la sate și care izvorăsc din documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie a.c. Directorii de cămine culturale pot și trebuie să organizeze asemenea manifestări. Dar ei au nevoie de un sprijin cât mai eficient din partea casei raionale de cultură, sprijin care din păcate, în unele locuri lipsește.

În regiunea Crișana există depline condiții pentru ca toate casele raionale de cultură să-și îndeplinească menirea pentru care au fost create: îndrumarea susținută și competentă a căminelor culturale de la sate. Ele vor răspunde în acest fel cerințelor dezvoltării continue a vieții culturale din satele noastre.

În regiunea Crișana există depline condiții pentru ca toate casele raionale de cultură să-și îndeplinească menirea pentru care au fost create: îndrumarea susținută și competentă a căminelor culturale de la sate. Ele vor răspunde în acest fel cerințelor dezvoltării continue a vieții culturale din satele noastre.

S. RĂDULESCU

Tăranul Andronic Biholaru, din comuna Putna, regiunea Suceava, este un talentat sculptor în lemn. În ultimii ani, în cadrul expozițiilor de artă populară organizate pe plan raional și regional, sculptorul Andronic Biholaru a expus peste 50 de lucrări inspirate din viața nouă a satelor noastre.

Fruntașii noștri

Toamna se numără bobocii, spune un proverb. Și la noi, în comuna Coruieni din raionul Lăpuș, a venit vremea numărării bobociilor. Ne-am gândit că e tocmai timpul potrivit să-i sărbătorim pe cei care au muncit mai cu sîrg, pe cei cărora le datorăm în primul rînd bogăția acestei toamne: frunțașii noștri.

Am pregătit cu multă grijă seara culturală închinată frunțașilor. Sala căminului a fost frumos pavozată, s-au făcut invitațiile din timp. Căminul, în ziua de 18 septembrie a fost plin ochi.

Pe Laurențiu Indre, șeful brigăzii pomicole, l-au mai auzit oamenii vorbind. Se simțea însă în seara aceea o emoție deosebită în glasul lui. Arăta pe larg cum muncește el, cum a reușit să dobindească succesele în muncă. Aceiași temă au abordat-o și alți frunțași ca Grigore Tuns, Vasile Miță și alții.

Cei care au luat cuvîntul

au vorbit cu ațita căldură și atât de convingător, încît și cei din sală s-au simțit îndemnați să discute despre cele aflate, ba s-au exprimat și convingeri că și alții, mulți la număr, vor deveni în curînd frunțași. Pînă la urmă, sărbătorirea frunțașilor s-a preschimbă într-un veritabil schimb de experiență în care fiecare s-a arătat dornic să-și împărtășească cunoștințele și curios să aștepte ce mai știu ceilalți.

Discuțiile aprinse au fost urmate de o seară de poezie și un scurt program artistic — o magiu oferit pentru frunțași de către școlarii și pionierii școlii de 7 ani. Apoi, timp de două ore căminul a răsunat de voie bună, cum se întîmplă la dans.

A fost o seară plăcută și instructivă.

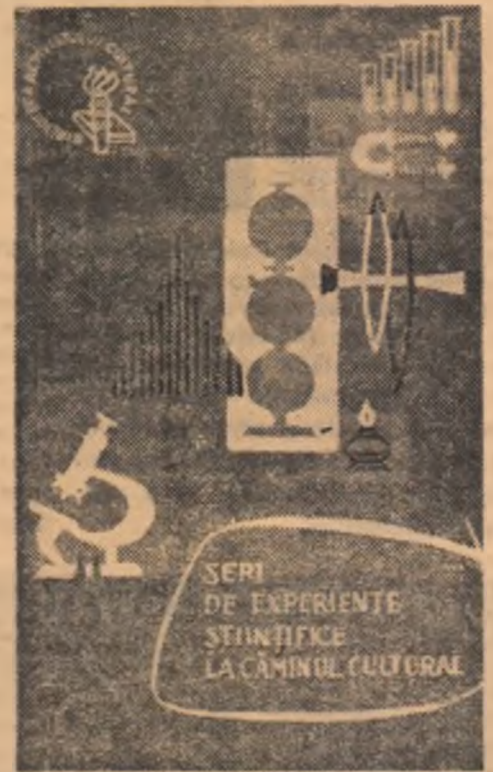
TUDOR AUGUSTIN
Directorul căminului cultural

CE SĂ CITIM

„SERI DE EXPERIENȚE ȘTIINȚIFICE LA CĂMINUL CULTURAL” (Biblioteca activității culturale).

O dată cu marile prețaceri economice la care participăm cu entuziasm, în țara noastră se desfășoară un proces de continuă creștere a cerințelor culturale ale oamenilor muncii. Răspîndirea cunoștințelor științifice, trezirea interesului, mai ales în rîndul tineretului, pentru problemele de știință, pentru deslășirea „tainelor” naturii, a fenomenelor ce se petrec sub ochii noștri, constituie o sarcină importantă a căminelor culturale.

Pe linia preocupărilor pentru folosirea de forme cât mai variate de activitate se înscriu și manifestările organizate sub numele de „seri de experiențe”. Lucrarea dă un ajutor în această direcție activităților culturale. Folosind în mod judicios materialul cuprins în paginile ei, ei vor contribui la creșterea interesului tăranelor muncitori pentru problemele de știință, la combaterea superstițiilor și practicilor inapoiate. Lucrarea cuprinde o serie de experiențe de chimie și fizică ce pot fi efectuate destul de ușor, care nu necesită utilaje și aparatură complicată. Strîns legat de unele experiențe se

arată și aplicabilitatea lor în practică. Alte experiențe lămuresc o serie de fenomene din natură care, datorită necunoașterii cauzelor ce le determină, sînt sursele unor serii întregi de superstiții și prejudecăți (tunet, fulger, trăsnet, eclipse etc.).

„UNITATEA ȘI DIVERSITATEA LUMII VII”
Conf. univ. H. Uschersohn (Colecția S.R.S.C.)

Mulți oameni observă cu ușurință varietatea foarte mare a viețuitoarelor din natură, plante mari și mici, care cresc în apă sau pe uscat, animale felurite, unele zburătoare, altele care aleargă, își caută hrana și își fac cuibul pe pămînt, altele care trăiesc toată viața în ape etc. Și totuși, tuturor acestor diferite viețuitoare oamenii le spun ființe vii, locmai pentru că au observat că ele au o serie de însușiri și trăsături comune. În broșura sa, conf. univ. H. Uschersohn, se ocupă de marea diversitate a viețuitoarelor din natură, oprindu-se asupra trăsăturilor comune tuturor viețuitoare-

lor, trăsături care demonstrează unitatea lumii vii.

Viața, trăsătura principală a ființelor vii, nu este un fenomen supranatural, divin, ci el este guvernat de legi materiale pe care omul le cunoaște treptat și le studiază necontenit. Viața este deci un fenomen natural, un mod superior de organizare a materiei. Între materia vie și materia fără viață există o legătură strînsă pe care autorul o pune în evidență prin argumente puternice și bogat exemplificate. Este demascat carac. erul neștiințific și reacționar al teoriilor idealiste care neagă această unitate dintre materia vie și cea lipsită de viață.

Vitrina cu cărți noi a bibliotecii comunale din Orlat, raionul Sibiu, este împropătată cu ultimele noutăți

ÎN VIZITĂ

Colectiviștii din satul Tătăranu, comuna Mărtinești, regiunea Galați, ca urmare a aplicării regulilor agrozootehnice, au obținut în acest an recolte bogate. În dorința de a împărtăși din experiența lor și altor colectiviști, i-au invitat pe cei din comuna Gologanu, membrii unei gospodării colective de curind înființată. În medallion: intrarea oaspeților în satul Tătăranu.

Pentru locuitorii comunei Șarînga, raionul Mizil, ziua de 17 septembrie a constituit un neuitat prilej de bucurie. Îmbrăcați în haine de sărbătoare, oamenii, tineri și mai în vîrstă, au venit cu toții la căminul cultural. De data aceasta nu pentru a asculta o conferință despre fazele muncii în comun, ci chiar pentru inaugurarea colectivelor lor. Ceva mai tîrziu au sosit și oaspeții: colectiviștii din Mizil, Săhăteni, Ulmeni și Vadu Săpat.

În aplauzele multîmii, s-a deschis apoi adunarea. Oaspeții și gazdele au luat cunoștință de întreg procesul de transformare petrecut în conștiința locuitorilor comunei.

La Șarînga a luat ființă, încă din 1952, o întovărășire căreia oamenii i-au pus numele „Brazdă Nouă”. Erau cu toții doar 38 de familii. Chiar din primii ani producțiile obținute au fost cu mult mai mari decît ale individualilor. Aceasta a fost prima victorie, prima dovadă care a făcut ca întovărășirea „Brazdă Nouă” să crească an de an. În 1960 toate cele 796 familii din sat făceau parte din întovărășire. Aici, s-au deprins cu munca pe tarlale mari, și-au dat seama de avantajele arăturilor cu tractoarele, au învățat ce trebuie făcut ca pămîntul să devină mai roditor, cum se muncește organizat în brigăzi și pe echipe. Întovărășii din Șarînga și-au creat apoi o turmă de 260 de oi, o fermă de 300 păsări, au construit din fondul de bază un saivan.

Succesele obținute în întovărășire i-au făcut pe comuniștii Eugen Damian, Alexandru Dan și alții să întrevadă cîte lucruri frumoase s-ar putea înfăptui în sat dacă toată suflarea ar trece la gospodăria colectivă. Din aceste întrezăriri ale viitorului mai îmbelșugat s-a născut dorința, după care s-a format comitetul de inițiativă. Au început apoi calculele, comparațiile cu rezultatele colectiviștilor din comunele vecine, munca politică stăruitoare pentru a face cunoscute tuturor avantajele muncii în colectivă.

Colectiviștii din comuna Baba Ana, — le spunea adesea Ion Negoită, membru al comitetului de inițiativă — scot an de an cu cîte 500 kg. grîu și cu cîte 800 kg. porumb la fiecare hectar mai mult decît noi. Dar numai la cereale credeți că ne-au întrecut? De la ferma de oi, bunăoară, obțin cîte 70 litri pe cap de oaie și 2,5 kg. lîmă față de 1,5 kg. cît obținem noi. Rezultate frumoase au obținut și colectiviștii din Săhăteni, Ulmeni, deși ei încă sînt la început de drum.

Popularizarea rezultatelor obținute de colectiviști a constituit subiectul multor manifestări de la căminul cultural. S-au întocmit apoi panouri și grafice comparative privind cîștigurile colectiviștilor, față de cele ale întovărășiiilor.

Și pentru că nu toți se conving numai din anzite, organizația de partid din comună a inițiat o serie de vizite la gospodăriile colective fruntașe din

regiune. Mai întîi au vizitat gospodăria colectivă „Vasile Roaită” din comuna Gherăseni, raionul Buzău, despre ale cărei rezultate oamenii aflaseră mai de mult.

— La gospodăria de la Gherăseni am văzut cu niște lu-

Inaugurare la ȘARÎNGA

cruri ce mi-au mers la inimă — le spunea oamenilor la întoarcere Costache Stratone. — Animale multe și bine întreținute, producții mari. Dar cel mai mult mi-au plăcut construcțiile zootehnice. Așezate așa, pe deal, de departe ferma pare un mic orașel. Am fost și pe la colectiviști acasă. La Nica Constantin am aflat că pentru cele 524 zile-muncă făcute anul trecut a primit 3.665 kg. porumb, 1.834 kg. grîu, precum și suma de peste 8.000 lei. În casă avea de toate: lumină electrică, aparat de radio, mobilă nouă, iar pe lîngă casă vacă cu lapte, porci și păsări.

Alte grupuri de întovărășiți au vizitat gospodăriile de la Mizil, Ulmeni, Lipia și Mereni. Pretutindeni oamenii s-au interesat de felul cum se muncește în gospodăria colectivă și de cîștigurile colectiviștilor.

— Eu cînd am vizitat gospodăria colectivă din Mizil — spunea Vasile Constantin — m-am interesat de felul cum sînt retribuiți cei care din cauza bătrîneții nu mai pot munci. Am aflat că gospodăria colectivă asigură tuturor membrilor ei o bătrînețe fără griji prin acordarea de pensii lunare și a produselor în natură.

După fiecare vizită, pe ulițe, la cercurile de citit, la căminul cultural s-au organizat discuții. Din ce în ce mai mulți întovărășiți se convingeau de superioritatea muncii în gospodăria colectivă. La sfîrșitul anului trecut numărul cereri-

lor de înscriere în gospodăria colectivă ajunsese la peste o sută. Acum, la inaugurare, numărul celor înscriși a ajuns la 375. Ei au adus în gospodăria colectivă 545 hectare teren, din care 125 hectare cu vie nobilă și 30 hectare cu vie hibrid, vite și unelte de muncă. 260 oi și un fond de bază de 116.000 lei.

„Pășim pe drumul gospodăriei colective „Victoria Socialismului” — s-a arătat la încheierea dării de seamă — și ne angajăm să lucrăm cu dragoste și interes pentru ca traiul să ne fie din ce în ce mai îmbelșugat”.

După darea de seamă a comitetului de inițiativă, au luat cuvîntul oaspeții, care au felicitat pe proaspeții colectiviști și s-au angajat totodată să-i ajute în privința organizării muncii, a planificării și îngerii evidenței pentru ca gospodăria colectivă „Victoria Socialismului” să ajungă cît mai curînd o unitate puternică.

MARIA CHIRCOLESCU

Sonet de toamnă

Coboară iarăși toamna dinaspre munți,
La fel ca-n „Rapsodii” de Topirceanu;
Știuleții galbeni părăsît-au lanul
Și-n sat răsună cîntece de nunți.

Fac arături adînci, strunind volanul
Flăcăii voinici, cu șepcile pe frunți;
Din crengile copacilor cărunți
Se cerne frunza galbenă ca banul.

E vremea cînd se-mparte-n colective
Răsplata muncii virtuită-n stive,
Cînd gem pe uliți care cu povară,

Și ca un semn al marii mulțumiri
Ce se revărsă-n inimi și-n priviri
...Au înflorit salcîmii-a doua oară!

STELIAN FILIP

„Și eu sînt colectivist”

De duminică, 1 octombrie, sînt și eu colectivist. 556 familii unite în două gospodării agricole colective au pășit cu hotărîre și cu încredere pe drumul vieții noi, îmbelșugate. Chiar așa le-am și dat numele celor două gospodării colective noi: „Drumul belșugului” și „Viața Nouă”.

Încă mai de mult, cei mai clarvăzători consăteni de-ai mei au făcut cerere de intrare în colectivă. Primii au fost comuniștii Anghel Mataragiu, Ion M. Diaconu, Marin D. Buia, Dumitru Zamfir, Gheorghe Păduchel, Stancu Diaconu și mulți alții. Am fost și eu printre cei dintîi înscriși, fiindcă am avut posibilitatea să mă conving că pentru noi, cei ce muncim pămîntul, colectiva înseamnă belșug și fericire.

Puterea care stă în munca unită noi am aflat-o încă în întovărășire. Ani de-a rîndul, muncind pămîntul laolaltă, aplicînd unele reguli agrotehnice, am obținut recolte mult mai mari decît ale țărănilor individuali. Dar noi am auzit despre colectivele milionare din regiunea noastră și doream din tot sufletul să mergem la fața locului, să vedem cum muncesc și cum trăiesc colectiviștii. Am primit în această privință ajutorul comitetului raional de partid Craiova și a comitetului executiv al sfatului popular raional. Am fost în vizită la colectiviștii din Bechet și Călărași, la vestiiții milionari și dansatori laureați pe țară din Dăbuleni. Am fost la Poiana Mare din raionul Calafat, la Drănic și Segarcea, la Fărcașele și altele. Ceea ce ne-a mirat nespuse de la bun început a fost faptul că tarlale care nu se deosebeau cu nimic

de ale noastre, au dat totuși producții de aproape două ori mai mari. Cînd am fost la Fărcașele tocmai se împărțiseră avansurile. Am stat de vorbă cu colectivistul Florea M. Lupu, care, împreună cu familia sa, pentru 600 zile-muncă a primit numai ca avans 1.800 kg. grîu și 3.600 lei. Andrei Sirbu, pentru 585 zile-muncă cu familia sa, a primit 1.755 kg. grîu și 3.510 lei. Și asta, repet, numai ca avans! Mulți colectiviști, nu le mai țîn minte numele, ne-au invitat cu toată dragostea în casele lor — și cîte case noi și frumoase am văzut! Am văzut în gospodăriile colective vizitate, belșugul și mai cu seamă mulțumirea aceea sufletească și mîndria pe care ți le dă munca în comun. Nu se putea să nu ne gîndim că nici nouă nu ne-ar sta rău să avem în casă tot ce am văzut la colectiviști. Uite, alde Niță Mataragiu, de pildă, ca întovărășit a reușit să scoată de pe 2,25 hectare mai puțin grîu decît a primit un colectivist numai avans. Mulți dintre cei ce s-au întors de la aceste vizite au înaintat cereri de înscriere în g.a.c. Ei au povestit ce-au văzut acolo, dînd explicații oamenilor. Așa au fost Anghel Mataragiu, Marin Buia, Ion M. Iancu și mulți alții.

Înțelegerea, că locul nostru este în colectivă, a fost mult ajutată de o seamă de manifestări culturale. Statutul model al G.A.C. a fost prelucrat la cămin de nenumărate ori, capitol cu capitol. La seriile de întrebări și răspunsuri puteai să vi cu tot ce te frămînta, că primeai răspuns la orice. Ți se lămurau toate nedumeririle.

Așa s-a format, încetul cu încetul, la întovărășiiți din comuna Leu dorința de a păși la forma superioară de cooperare în producția agricolă. Documentele Plenei din 30 iunie — 1 iulie a.c. le-am studiat cu mare interes, ele ne-au întărit și mai mult această dorință. Și iată că veni și ziua pe care nu o vom uita niciodată. Am pus laolaltă, în cele două gospodării agricole colective, 1.750 hectare teren arabil și o dată cu ele inimile și nădejdele noastre. Ca președinți i-am ales pe Anghel Mataragiu și Marin D. Buia. S-au format 19 brigăzi, dintre care două de construcții, două de grădini și 15 de cîmp.

Acum e zor mare la noi cu însămintările de toamnă. La anul, vrem să avem recolte bogate. Trebuie, de asemenea, să ne grăbim, să terminăm cele două grajduri pe care le-am început încă în întovărășire și mai vrem să construim în această toamnă două maternități pentru scroafe, două saivane. Noi, leuvenii, sîntem hotărîți să muncim în așa fel, încît în scurt timp gospodăriile noastre să devină puternice milionare.

TOMA I. DUMITRESCU
colectivist
comuna Leu, raionul Craiova

NOI OG O A R E U N I T E

Satul Ciuperceni se află în cuprinsul raionului Satu Mare și în imediata vecinătate cu comunele Botiz și Agris. În aceste comune sînt două gospodării colective puternice, către care de mai multă vreme întovărășiții din Ciuperceni și-au îndreptat atenția. Recoltele mai mari, veniturile frumoase realizate de colectiviștii din satele amintite și traiul lor tot mai îmbelșugat, au fost subiecte de discuții în multe seri la căminul cultural, ca și în alte locuri de întîlnire.

Rezultatul a fost că zilele trecute, într-o atmosferă sărbătorească, 104 familii, cu aproape 300 hectare teren, au inaugurat gospodăria lor colecti-

vă, pornind îndată la pregătirea însămintărilor de toamnă.

„Voința” se cheamă gospodăria colectivă înființată acum cîteva zile în satul Chinteni, regiunea Cluj. Înființarea gospodăriei colective „Voința” este rezultatul unui îndelungat proces de transformare a conștiinței țărănilor muncitori din Chinteni. Mai întîi au lucrat laolaltă în cadrul întovărășirii agricole care le-a fost prima școală a muncii unite. Bine a fost în întovărășire, însă oamenii cunoșteau și rezultatele colectiviștilor din Apahida, Dirja, Satulung și altele. Și rezultatele erau deosebit de frumoase. În jurul lor s-au purtat convorbiri, iar căminul cultural a prezentat o serie de manifestări legate de lărgirea sectorului socialist al agriculturii.

Munca politică și culturală de 705 ha.

masă a dat rezultate bune. 210 familii cu 750 ha. de pămînt au hotărît transformarea întovărășirii în gospodărie colectivă.

Întovărășiții din satul Fintina Mare, raionul Fălcișeni, au făcut o serie de vizite la gospodăriile colective mai vechi din raion, ca cele din satele Baia, Antoceni și Forăști și pentru că luaseră cunoștință și de succesele gospodăriei colective din Țibucani, raionul Tg. Neamț, o parte din ei au jînit neapărat să viziteze gospodăria colectivă. Cele văzute aici le-a întărit convingerea că în gospodăria colectivă munca e mai spornică și traiul mai îmbelșugat.

În ziua de 8 octombrie, în satul Fintina Mare a avut loc inaugurarea gospodăriei colective „Moldova”, în care s-au înscris 337 familii cu

ROMINO-SOVIETICE

Vizitele delegației Asociației de prietenie sovieto-română

Delegația sovietică care ne vizitează țara în cadrul Lunii prieteniei romino-sovietice, alcătuită din Natalia Filipovna Pisarenko, președinta Prezidiului Asociației de prietenie și relații culturale cu țările străine din R.S.S. Moldovenească, conducătoarea delegației; Afanasi Semeonovici Troșin, membru corespondent al Academiei de Științe al U.R.S.S., directorul Institutului de citologie din Leningrad, președintele secției orașenești Leningrad al Asociației de prietenie sovieto-română; Vahtang Beridze, președintele Filialei Asociației de prietenie sovieto-română din R.S.S. Gruzină, doctor în științe artistice; artista popularului a U.R.S.S., Sofia Vladimirovna Berseneva Ghiașintova, de la teatrul „Leninskil Komsomol”, membră în conducerea Asociației de prietenie sovieto-române; Ioachim Negruță, președintele colhozului „Dzerjinski” din R.S.S. Moldovenească și Boris Sergheev, strungar, șef al unei brigăzi a muncii comuniste de la Uzina de rulmenți nr. 1 din Moscova — a vizitat simbolic muzeul și expoziția de artă din Capitală, centrul de producție cinematografică de la Buftea și a vizionat un spectacol de filme documentare românești. Conducătoarea delegației, N. F. Pisarenko, a vorbit seara la postul de televiziune București.

Duminică, 8 octombrie, membrii delegației sovietice au plecat într-o călătorie în țară. Ei au vizitat în cursul dimineții de duminică muzeul Doftana și Valea Prahovei, luni, 9 octombrie, Uzinele „Ernst Thälmann” din Brașov și gospodăria agricolă colectivă din Bod. În zilele următoare membrii delegației au vizitat hidrocentrala de la Bicaz și combinatul de fibre sintetice de la Săvinești, laminorul din Roman, gospodăria colectivă din Secueni-Roman, întreprinderile din Onești etc.

★

În întreaga țară s-a deschis, într-un cadru festiv, Luna prieteniei romino-sovietice. La casele de cultură și căminele culturale din comune și centre de raioane, au avut loc cu acest prilej adunări populare.

La 350 de cămine culturale din 10 raioane ale regiunii București, la festivitățile de deschidere a Lunii prieteniei romino-sovietice au participat peste 100.000 de colectiviști. Pretutindeni, cuvântul de deschidere a fost urmat de frumoase programe artistice. Coruri, recitatori, soliști au dat grai, prin cântec și vers, sentimentelor de prietenie frățască care leagă poporul român de marele popor sovietic.

Festivalul filmului sovietic

CER SENIN

În cadrul tradiționalei Lunii a prieteniei romino-sovietice, sărbătoare întinpată cu dragoste și căldură de oamenii muncii din țara noastră, în toate cinematografele de la orașe și sate se desfășoară cu succes mult așteptatul Festival al filmului sovietic. Manifestare culturală importantă de masă, festivalul oferă spectatorilor noștri un minunat prilej de a cunoaște cele mai noi și mai valoroase realizări ale cinematografiei sovietice, filme cu un bogat conținut de idei, realizate la un înalt nivel artistic. Festivalul s-a deschis cu impresionanta realizare a cunoscutului regizor sovietic Grigori Ciuhrai, „Cer senin”, film distins cu Marele Premiu la cel de al II-lea Festival Internațional al Filmului ce a avut loc în vara acestui an la Moscova.

Filmul aduce pe ecran o minunată și patetică poveste de dragoste, întinpată de urgia războiului, dar care își află apoi reluarea intensivă o dată cu regăsirea neșperată a eroilor. În complexul evenimentelor neașteptate — care constituie conflictul de bază al filmului, — se cristalizează trăsăturile morale ale omului sovietic, ale comunistului care în orice împrejurare își păstrează în permanență încrederea și devotamentul în partid.

Privirile Sașei, eroina principală a filmului, urmăresc cu bucurie și neînmurțită dragoste săgeata argintie pe care o înscrie, în vertiginoasă străfulgerare pe cerul senin, avionul cu reacție pilotat de soțul său, renumitul aviator Astahov. Da, cerul e de-acum senin și el va rămâne întotdeauna senin, la fel ca și viața celor doi eroi ai filmului. În ochii Sașei se pot citi nu numai emoția și fericirea clipei mult așteptate, ci și voința puternică, încrederea în viață și în viitorul luminos. Și în gând i se succed amintiri evocatoare pe care imaginile filmului le povestesc cu multă căldură și putere emotivă.

Iată-o pe tinăra elevă, visătoare și zburdalnică, îndrăgostită de celebrul aviator Astahov, pe care-l văzuse fotografiat pe coperta unei reviste și pe care o întâmplare ciudată i-l aduce în față pentru moment.

Războiul vine apoi pe neașteptate și se repercutază puternic și în viața elevei, spulberindu-i visurile copilăriei și imprimându-i o maturitate timpurie, caracteristică zilelor grele pe care avea să le străbată de acum singură.

O întâmplare face ca Sașa să-l vadă din nou pe Astahov și să-i afle numărul de telefon. Învingându-și timiditatea și reținerea, tinăra se hotărăște în cele din urmă să-i dea telefon. Aviatorul uimit de înfățișarea copilăroasă a fetei ce a venit la întâlnire, rămâne impresionat de mărturisirea acesteia, în care cântarea copilăriei se împletește cu dragostea și bucuria revederii omului drag. Cele câteva zile de fericire

în care cei doi tineri se întâlnesc și se leagă pentru totdeauna printr-o dragoste sinceră, sint minunate. Dar aviatorul trebuie să plece din nou în misiune de luptă. Într-o zi Alioșa nu se mai întoarce. Sașa află că Astahov a căzut eroic la datorie. Încearcă să-și înăbușe durerea și se dedică din tot sufletul activității profesionale. În-

tre timp, sosește pe lume copilul pe care-l iubește și în care-l vede pe Alioșa al ei. Războiul s-a terminat și Astahov nu se mai întoarce. Sașa însă îl mai așteaptă cu speranța în suflet și refuză să-și refacă viața alături de un alt om. Și anii trec...

Pe neașteptate Astahov, despre care aflăm că n-a murit, ci a căzut prizonier la dușman, se întoarce acasă. Fericirea și surpriza regăsirii celor dragi este curind umbrită de încercările grele prin care acesta va trece. Atitudinea sa din timpul prizonieratului îi este pusă la îndoială. Astahov nu are posibilitatea concretă de a-și dovedi cinstea și devotamentul său față de partid și de patrie, sentimente pe care le-a păstrat cu fermitate cu toate suferințele prizonieratului. Curajosul pilot își pierde calitatea de membru de partid, distincția de Erou al Uniunii Sovietice și dreptul de a mai zbura.

Astahov are un moment de descurajare, dar sprijinul, dragostea soției sale îi reamintesc acestuia că un comunist încercat nu-și

pierde niciodată, în orice împrejurare grea s-ar afla, încrederea în partidul care l-a crescut, în cauza pentru care a luptat cu bărbăție până atunci, ci luptă neobosit pentru afirmarea adevărului. Și Astahov înfruntă cu demnitate suferința morală, muncește cu optimism și dirzenie în noul său sector de producție și poartă în suflet neștirbită încrederea în partid, în adevăr și dreptate, rămânând și pe mai departe același comunist cinstit și integru.

Reabilitarea lui Astahov în toate drepturile sale nu constituie numai așteptatul sfârșit al greutăților pe care acesta le-a învins cu dirzenie și cu încredere în partid și în sine însuși, ci în același timp faptul confirmă în chip deosebit de convingător forța morală și trăsăturile minunate ce caracterizează omul sovietic, eroul comunist contemporan, luptător înflăcărat pentru triumful cauzei și idealurilor partidului.

ION MIHU

A lui Octombrie stea

Foaie verde de bujor
Inimă, lăcaș de dor
Hai să spunem tuturor
Că e bine pe la noi
Fără regi, fără ciocoi;
Că a lui Octombrie stea
Ne luminează calea.
Raza ei unde se lasă
Bucuria face casă,
Raza ei pe unde vine
Ne aduce numai bine

În uzină, pe ogor
Ea ne-aduce numai spor,
În uzină, pe tarla
Ne luminează calea
De ni-i viața mindră floare
Cum n-o văzut mindru soare
Cum n-o văzut mindra lună
Viață nouă, viață bună.

Auzi: în comuna Priboieni,
regiunea Argeș, de C. PIR-
CĂLABU.

Octombrie, lună bună...

Floriciță trei sulfine
Mare sărbătoare vine
Și-o întâmpinăm în cale
Cu belșug și bunăstare.
OCTOMBRIE, lună bună
Tu adusu-ne-ai lumină
Lunii noi ai pus temei
Și ne-ai scos din anii grei.
„Aurora” a tunat
Viața ni s-a-nseninat
Urmind sfatul lui LENIN
Am rupt cătușe și spini,
Pornind dirzi, încrezători,
Spre socialiste zări.

Du-te, gândule, departe
La răsărit că ni-i frate
SOVIETICUL POPOR,
Al nostru liberator
Din inimă cu iubire
Îi aducem mulțumire
Pentru ajutorul lui
Așa gândule să-i spui.

Auzit la G.A.C. „Victoria
Socialismului” din Gliganu
de Jos, reg. Argeș, de DUMI-
TRU ANGHEL.

Poartă-mi dragostea curată

Doină, doină-naripată
Poartă-mi dragostea curată
Lui Ivan și lui Serghei
Prietenii neuitați ai mei.
Du-le doină, du-le-n zbor
Pentru marele-ajutor

Trandafiri roșii-nfloriți
Mulțumiri calde, fierbinți.

Auzit la G.A.C. „I. C. Fri-
mu” de I. BRAGHEȘ din com.
Vulcan, reg. Brașov.

In curi
porul nos
de seamă
lui de M
cosmonau
tov, ne v
tradițional
mino-sovi
Biografi
este cea
nuit. Are
tai, în sal
bii bunici
lui este
pensionar.
școală în
la de avia
venit pilo
august 19

GR
PE

In
Uniuni
medicii
1.741.0

In U
mai jo.
Olanda
pension
fra în l
șapte n
U.R.S.S.
18 la s

Ni
medie
durata
arăta
19-lea,
mențio
nou nă

In
Octom
tăzi es
statulu
s-a du

Griu

Din marea țară a INSTRUCTORILOR COMUNISMULUI

Bun venit lui cosmonaut!

octombrie, po-
mi un oaspete
tația Consiliu-
R.P.R., pilotul
Gherman Ti-
ara în cadrul
prieteniei ro-

erman Titov
sovietic obiș-
născut în Al-
ee Jilino. Am-
rani, iar tatăl
actualmente
a intrat la
olvind o școa-
ul 1957, a de-
toare, iar la 6
naut. Acest 6

august s-a înscris nu numai în biografia sa, ci în istoria întregii omeniri, pentru totdeauna. Timp de 25 de ore omenirea întreagă a urmărit cu răsuflarea tăiată pe cutezătorul erou care s-a avântat în Cosmos, la bordul navei cosmice „Vostok-2”, înconjurând Pământul de peste 17 ori și parcurgând peste 700.000 km. La capătul a 25 ore și 18 minute a aterizat la locul stabilit, sănătos și bine dispus. După acest zbor epocal, cel de al doilea erou cosmonaut a fost primit în rindurile P.C.U.S.

Cu mare nerăbdare așteaptă poporul nostru sosirea ilustrului oaspete și-i spune: bun venit!

STATULUI SOVIETIC U OAMENII MUNCII

asistența medicală este gratuită. Pe cuprinsul
e există 400.000 medici, fără a-i socoti și pe
ogi. Numărul paturilor de spital se ridică la

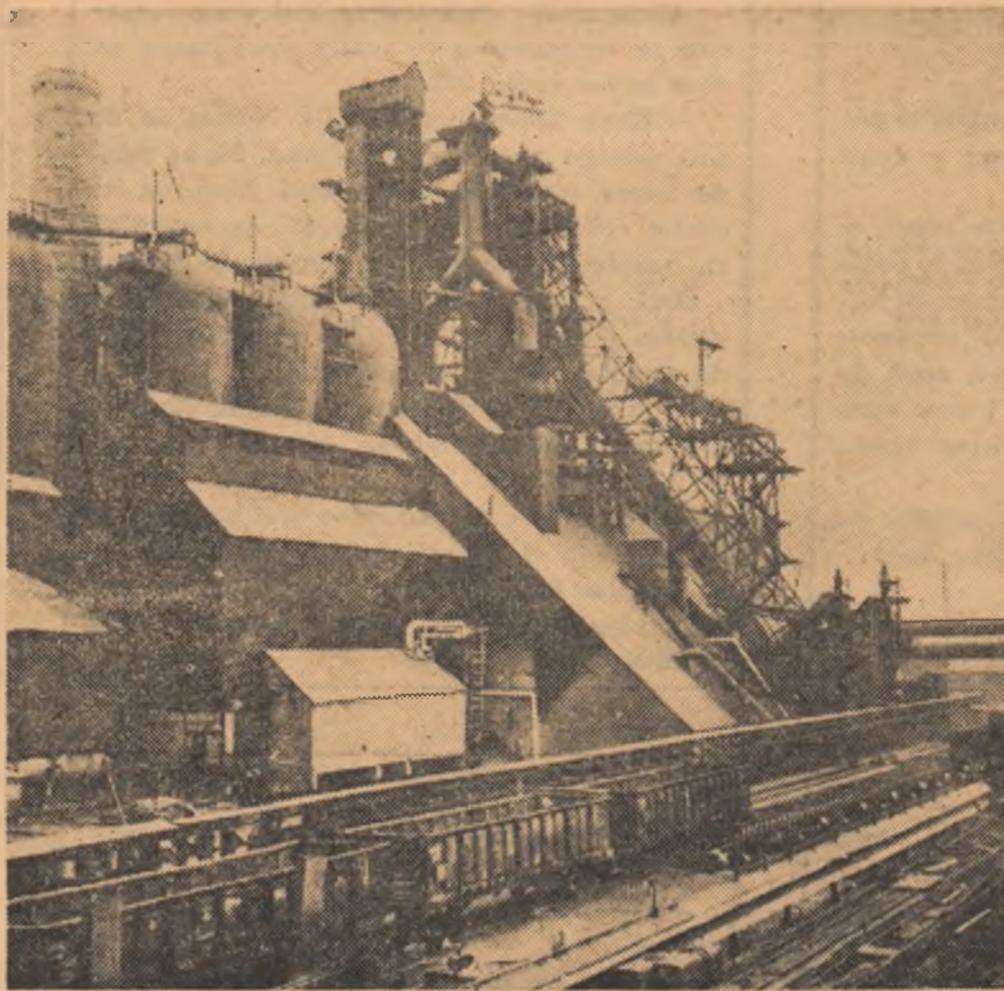
sovietică, vârsta de pensionare are o limită mult
în țări ca S.U.A., R.F.G., Canada, Elveția,
a etc. În U.R.S.S. există peste 18.000.000 de
șă suma cheltuită pentru plata pensiilor se ci-
i miliarde ruble, ea a depășit în 1960 suma de
uble. Pensia medie de bătrânețe reprezintă în
ută din salariu, față de 16 la sută în Canada,
J.A. și 21 la sută în Anglia.

rai al unui popor se măsoară și după durata
omului. Nu vom cita date foarte triste privind
vieții în țările coloniale și dependente. Vom
în Rusia țaristă de la sfârșitul secolului al
edie a vieții omului era de 32 ani. Trebuie să
ptul că, pe atunci, din fiecare mie de copii
mureau fără a atinge vârsta de un an.

eceniu de după Marea Revoluție Socialistă din
la medie de viață a crescut la 44 ani, iar as-
ni. Așadar, în cei 44 de ani de existență a
durata medie de viață a cetățenilor sovietici

ămînturile desțelenite ale R. S. S. Kazah, expus
Expoziția agricolă din Alma-Ata.

Noul furnal construit la Combinatul siderurgic Kuznejk (U.R.S.S.).

Ulug-Bek este nu-
mele unei așezări noi
pe harta Uniunii So-
vietice, dar care va a-
vea un mare viitor.
Aici, Institutul de fizi-
că atomică al Acade-
miei de științe din Uz-
bekistan a pus în func-
țiune un reactor atomic,
primul din Asia sovie-
tică, și proiectează con-
strucția unui ciclotron.
Pe lângă numeroase
clădiri anexe, aici ur-
mează să se deschidă
curînd un magazin cu
izotopi și reactivi chi-
mici, al doilea după cel
din Moscova.

Tehnicienii sovietici
au realizat un tabula-
tor automat „T-S”, cu
ajutorul căruia se efec-
tuează lesne calcule
dintre cele mai com-
plicate. Tabulatorul este
alcătuit din 100.000 de
piese și efectuează în-
tr-o oră 70.000 de ope-
rații aritmetice.

O realizare excepțio-
nală a tehnicienilor so-

Știință și tehnică

vietici este și aparatul
„Rekord” pentru legă-
turi foto-telegrafice. A-
cest aparat poate recep-
ționa imaginea pe o
simplă hîrtie de scris
care nu necesită nici
un fel de prelucrare.
Mai mult, aparatul „Re-
kord” poate fi instalat
simplu și ieftin în ori-
ce întreprindere sau
instituție, ba chiar și în
case particulare, prin
simpla sa conexare la
un aparat telefonic.

Nu demult, în Piața
Roșie din Moscova s-au
aprinz becuri cu Xenon
care dau o lumină iden-
tică cu cea solară. Este
interesant faptul că raze-
le emanate de aceste

becuri bronzează pielea
la fel ca și razele soa-
relui, deoarece sticla de
 cuarț din care este fă-
cut becul lasă să treacă
razele ultraviolete pro-
duse de Xenon. Tot atât
de interesant este și
faptul că luminozitatea
becului de Xenon este
de 600.000 lumeni, ceea
ce echivalează cu lu-
mina degajată de 431
becuri de cîte 100
wați.

Pe adresa Bibliotecii
tehnic-științifice din
Moscova sosesc zilnic
3.000 de diferite publi-
cații din 46 țări ale
lumii. Pentru a acorda
un sprijin cît mai
eficace vizitatorilor ace-
stei biblioteci, care de-
ține în prezent peste
1.500.000 de volume, a
fost alcătuită o între-
gă echipă de traducă-
tori-bibliografi cu o înal-
tă calificare profesio-
nală.

Giganți...

La Moscova se construiește cel
mai mare hotel din întreaga Eu-
ropă. Uriașa construcție va avea
20 de etaje, 3.400 camere, o serie
întreagă de clădiri anexe — prin-
tre care un garaj cu o capacitate
de 280 mașini, două restaurante cu
o capacitate de 2.480 mese servite
concomitent, cafenele, bufete și ba-
ruri, o sală de concert cu 3.000
locuri, două săli de cinema cu
cran lat și o centrală telefonică
pentru deservirea a 6.000 aparate.

Într-un ritm rapid se desfășoară
și construcția noului turn de tele-
viziune din Moscova. Această con-
strucție va fi cea mai înaltă din
lume. Înălțimea ei va atinge 520
metri, depășind cu 140 metri Em-
pire State Building, cel mai mare
zgirie-nori din New-York.

Expoziția universală care se va
deschide la Moscova în anul 1967,
cînd se vor împlini 50 de ani de la
instaurarea Puterii Sovietice, va de-
păși cu mult ca amploare expoziția
mondială de la Bruxelles. Suprafața
rezervată Expoziției universale este
de 520 hectare.

La construcțiile de poduri din
U.R.S.S., se lucrează în prezent cu
o macara ce poate ridica o greu-
tate de 82,5 tone, la o lungime a
brațului de 18,7 metri. La o greu-
tate de 30 tone, lungimea brațului
poate fi mărită la 37 metri. Acest
agregat gigantic — ce are o lungime
de 103 metri, se deplasează pe 76
de roți și e înzestrat cu centrală
electrică proprie — se fabrică acum
în serie la uzinele Uglice din ra-
ionul Iaroslavsk.

...și miniaturi

Meșterul ceasornicar Varos Zati-
kian din Tbilisi a realizat o operă
de artă interesantă și poate unică
în lume. El a construit o cupă cu
o înălțime de numai 2,5 cm., pe
care a gravat, cu o rară finețe, tur-
nul Kremlinului prevăzută cu un
ceas miniatural care funcționează
ca toate ceasurile obișnuite. În par-
tea superioară a cupei, un glob păm-
întesc, de mărimea unui bob de
lînt, face în decurs de 24 de ore
o rotație completă în jurul axei
sale. Pe lângă toate astea, în jurul
globului se învîrtește continuu mo-
delul minuscul al primului sputnic
sovietic și al unei rachete cosmice.

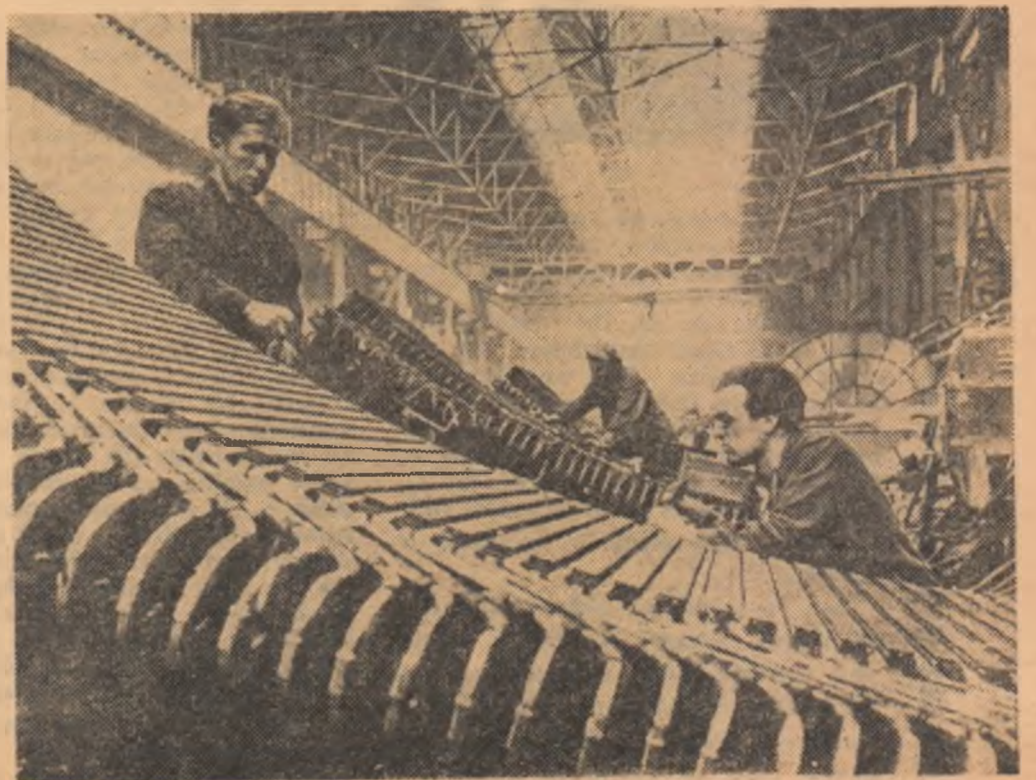
În industria de ceasornice a
U.R.S.S., uzinele din Penzensk au
început producția unui nou tip de
ceas de mînă. Este vorba de un
ceasornic de damă avînd mărimea
unei monezi de o copeică, format
din 100 piese și 15 rubine, și pre-
văzută cu dispozitiv antișoc.

Materiale redactate
de M. GHEORGHIȘ

Într-un minut

V-ați întrebat vreodată ce impor-
tanță poate avea un minut? Iată cî-
teva exemple cu privire la rolul pe
care îl joacă 60 de secunde în viața
oamenilor sovietici mobilizați pentru
traducerea în viață a planului septen-
nal.

După cum ne informează revista
„Sovetski Soiuz”, în luna iulie a.c.,
în decursul a numai 60 secunde, în
U.R.S.S. se turnau 130 tone oțel, se
laminau peste 100 tone de metale,
se extrăgeau din fundul pămîntului
310 tone de petrol, circa 280 tone de
minereuri de fier și 970 tone de cărbu-
ne; de asemenea, se produceau
620.000 Kw ore de energie electrică.
În timp ce limba ceasornicului se de-
plasa pe o diviziune egală cu 60 se-
cunde, textiliștii sovietici dădeau
30.000 metri de diferite țesături, se
extrăgeau 100.000 metri cubi de gaze
naturale, iar pe porțile fabricilor de
încălziminte ieșeau 28.000 perechi de
încălziminte de piele. În același răs-
timp de un minut, se construiau în
medie patru apartamente, ceea ce în-
seamnă că la fiecare 15 secunde o
familie de oameni sovietici se muta
într-un apartament nou.

Uzina „Elektrosila” Leningrad: se bobinează un mare stator al unui
hidrogenerator pentru o nouă hidrocentrală.

Echilibru BIOLOGIC

Schiță de AUREL LEON

Omul și-a făcut repede loc pe culoarul puțin cam aglomerat al vagonului și a venit întins spre mine.

În timp ce-mi strîngea voinicește mina, obrazul lui mare, cu maxilare puternice, radia alita bucurie încît mi-a fost oarecum să trădez prin vreun gest măcar că mi-e necunoscut. Am zîmbit și eu, dar așa, mai mult de formă, gîndindu-mă că iar îmi joacă vreo festă figura mea comună din pricina căreia mereu sînt luat drept altul.

Noul venit umplu culoarul cu silueta lui și mă întrebă de sănătate și familie. Apoi:

- Tot acolo lucrăți?
- Tot.
- Mereu pe teren?

2

ECHILIBRU BIOLOGIC

- Mereu.
- Bună ploaia!
- Foarte bună!

Și privim amîndoi pe geam cum plouă liniștit, înviorînd nuanțele de verde de pe dealuri.

— Dar pe la dumneavoastră ce mai nou? — încerc să fiu diplomat ca să-l situez oarecum pe interlocutor în spațiu, căci figura lui încă nu-mi spune nimic.

— Toate bune, cum le știți. Numai de nu s-ar așterne prea mult pe plouat. Ne-ar prinde tocmai cînd turnăm fundația. Abia am încheiat cofrajele. Azi dimineață am expediat, cu noaptea-n cap, ultimul camion de ciment.

Deci, e constructor. Un punct cîștigat. Să vedem acum ce constructor cu mustața blondă și ochi albaștri am cunoscut.

— Ai trecut și pe la trust? — îmi continui investigația, făcîndu-l să întoarcă privirea de la geam.

— Se putea? Nu-i slăbesc nici un pic. Mă țin lipcă de ei, ca scaful de coada oil. Vreau să termine lucrarea la termenul din contract. E lucrare gingașă și de răspundere. Trebuie controlată pas cu pas.

ECHILIBRU BIOLOGIC

9

Deci, omul meu nu-i constructor, îmi retrag presupunerea dinainte. E un beneficiar. Poate președinte de sfat popular, director de

4

ECHILIBRU BIOLOGIC

școală, ori... să știți că e activist de partid, îmi fulgeră prin gînd. De altfel, acum mi se pare o figură cunoscută, după felul cum își scutură meren capul ca să-și alunge de pe frunte o suviță îndărătnică și își mîngieie mustața cu mina-i puternică. Dar de unde să-l iau?

— Am vrut să trec ieri pe la dumneavoastră, la institut, — mi se destăinuie dinsul, odihnindu-și mina pe pervaz lingă a mea. — Am întîrziat însă la spitalul veterinar pentru niște seruri, pe care le-am expediat cu camionul, așa că...

Dacă lucrează cu vaccinuri, nu poate fi decît veterinar. Probabil la vreun gostat sau la o gospodărie colectivă.

— Cum am terminat de vîndut peștele la piață, am și alergat la spital, să nu țin mașina pe loc.

Altă incurcătură. Ce pește o fi vîndut? Cel mai cuminte e s-o iau din loc. O să spun că am un prieten în alt vagon și trebuie să-l caut. La ce institut o fi vrut să meargă? Dacă mă întrebă ceva, nu mă fac de rușine?

ECHILIBRU BIOLOGIC

5

Omul mi-a observat neliniștea și tresare:

- Coboriți?
- Nu, însă... am un prieten în celălalt vagon și...

— Cum vă spuneam, aș fi vrut să trec pe la institut pentru o consultație...

(„Dacă și asta mă ia drept doctor, i-o spun rîspicat cine sînt!”)

— ...cu privire la o problemă de piscicultură combinată cu avicultură.

Nu mai am curajul să presupun nimic. Mai bine întreb:

- Ați vîndut mult pește?

— Peste două mii de kilograme. Am încasat bani frumoși. Casierul nostru a plecat cu aproape douăsprezece mii de lei. Sînt primii bani pe care îi aduce gospodăriei țazul cel nou, afară de ce am distribuit colectivităților. Acum turnăm opust de beton, cu vane moderne. La lucrarea asta mă referem adineauri.

Încep să pricep cu cine am de-a face.

— Săptămîna viitoare venim cu alt transport la oraș — continuă necunoscutul care îmi devine tot mai cunoscut. — Ne scoatem investițiile făcute și chiar ceva cîștig. Do-

6

ECHILIBRU BIOLOGIC

ream însă o consultație cu privire la echilibrul...

- Bugetar?

— Nu — zîmbi îngaduitor blondul. — Acela fi ca și făcut. Referitor la echilibrul biologic. Vedeți că peștele nostru duce dorul gîștelor și al rațelor.

(„Asta nu mă ia, cumva, puțin peste picior?”)

— Da, da, așa-i — întărește el citind uimirea din privirea mea. — E o lege biologică binecunoscută, că peștele are nevoie de anumite materii pe care palmipede le lasă ca nefolositoare în apă. Peștele tinjește fără ele și nu se dezvoltă normal. Tocmai aranjăm o crescătorie în vecinătatea iazului și mă interesează proporția... Dar eu vă țin de vorbă și prietenul vă așteaptă. Poate că vă grăbiți.

— Nu-i nimic, poate să aștepte — îl liniștesc repede. — Spune, tovarășe președinte, cum e cu echilibrul biologic, că mă interesează.

E prima dată cînd figura mea comună mi-a fost de folos. Se poate să pierd o asemenea ocazie?

Erau căsătoriți de trezeci de ani, dar ea nu apucase încă niciodată să-și dojenească bărbatul așa cum ar fi făcut-o acum. E adevărat, nici nu avusese de ce. De data asta, însă, o scosese din sărite. Ar fi deșertat asupra lui tot uncropul inimii ei de femeie rușinată; i se părea că toată lumea o privește cumva compătimitor, ca și cum ar fi spus: „Săraca, ia înnebunit bărbatul. Ce-o fi cu învățătorul Milcoveanu? Ia uitați-vă, ia sărit o doagă...”

Așa se și părea. Milcoveanu, om în vîrstă, așezat, cumpătat pînă și-n dîrătura celor mai aprinse ospețe, să-și îngăduie o asemenea răbufnire! Ridea în hohote, cu lacrimi, gata să se începe, fîrîndu-se

SIFAIDA

cu mina de burtă în plină uliță, fără ca nimeni să-l înțeleagă și fără să poată explica ce e cu el.

Iar cercul curioșilor creștea necontentit. Nevastă-sa, uluită, enervată, îl tot trăgea de mîncă: „Hai acasă, n-auzi Sandule?”

Dar Sandu Milcoveanu, învățător respectabil, cunoscut și respectat îndeobște, ridea de-i sălta trupul, în timp ce vîlăganul de Apetrei se făcuse stacojiu de furie și-l privea ca un uliu. „Acum o să-i tragă una!” — își spunea ea cu groază. — „Ce să fi aflat pînă-atîta de ris într-o gilceavă?”

Odinioară, în asemenea împrejurări, Milcoveanu se băga între sădăreți, îi lua cu vorba bună sau cu dojana și-i potolea. Așa făcea ori de cite ori, sîrbătoarea, în fața crîșmei lui Boacă, se încingea pe vremuri cite-o pîruială. Și niciodată Milcoveanu nu făcea haz de vreo pricină, ci totdeauna se încrunta. Și-l făcea încrunțarea săptămîni în șir. Numai cînd, alături de dînsa, urca poteca din Dealul Morilor, se mai lumina. Acolo, privind peste satul prăbușit parcă, într-o umbitoare plecăciune la picăturile conacului ciocoiesc, îi infățișa părerile lui, durerea lui neștută:

— Da, da, oamenii sînt necăjiți, trudesesc în calicic și-și înturecă mînișile în rachiu. Școala e o ruină,

cartea o raritate. Prea multă suferință! Prea multă negură! Trebuie să se destrame o dată și să izbucnească lumina!... Știi, îmi inchipui uneori cum oamenii, scăpați de grija boțului de mămăligă, se vor strînge în jurul cărților ca albinele pe flori. Va veni și vremea asta... Așa își încheia gîndurile și coborau către căsuța lor. Dar îi era dat să se încrunte iarăși. Copiii țărănilor erau forțați de greutatea să ocolească școala. Mînișile lor, cit de tirave puteau munci și trage în casă un boț de mămăligă mai mult. Pe acea vreme, către iarnă, un boț de mămăligă avea mare însemnătate. El, Milcoveanu, alerga toată ziua și abia dacă apuca să vadă cîtiva copii în școala prăvălită pe o parte, sprijinită cu proptele de salcîmi.

★

Acum, în școala nouă, are destui elevi. Nu mai trebuie să alerge după ei. Dar tot n-apucă să stea acasă. Ba pleacă la repetițiile corului, ba la cele ale echipei de teatru, ba la sfatul popular — că e și deputat.

Și el, Sandu Milcoveanu, să ridă ca un apucat, aici în imina satului. Și de ce? Fiindcă Apetrei, vîlăganul cit un molod, desigur, ce-i drept, sfios totdeauna ca o fată mare de față cu peștorii, s-a făcut deodată arțăgos: i-a sărit țîna pentru o carte.

Dar nu așa, ca să poată fi îmbunătățit, ci e negru de supărare. Mai, mai să se ia la bătaie cu Vasile Dedu. Și doar îi știe lumea de prieteni. Au urmat școala împreună. Acum lucrează la colectivă în aceeași echipă. Așa le spusese și Sandu al ei, cînd îi văzuse certîndu-se în fața stîndului de cărți.

— Ce-i cu voi, Apetrei? Ce-i, Dedule?

— Ce să fie, tovarășe învățător. Uite. Vin la stand, pun ochii pe romanul ăsta, că de mult îl pîndesc, și dau să-l cumpăr. „N-am să-ți dau restul la sută, spune dumnezei, vinzătoare. Du-te la bufet și schimb-o”. Schimb cu suta la cooperativă, mă întorc și... ia cartea de unde nu-i. A cumpărat-o Dedu. Și era ultimul exemplar! Spune, tovarășe, e drept? Eu, cartea asta mi-o și vedeam în biblioteca personală!

Apetrei pornise să se războiască din nou la vinzătoare, Dedu sărise și el cu gura. Iar Sandu, Sandu Milcoveanu, în loc să-i impace, izbucnise în ris. Și rizi, și rizi, el, omul așezat, potolit, pusac — și rizi, și rizi în fața oamenilor adunați ca la comedie.

„Într-un firziu numai, dînd cu ochii de privirea speriată a soției, îi explică, intrerupt de hurducăturile risului:

— Îți amintești ce-ți spuneam odată... că are să ajungă cartea la preț? Uite, că am apucat să vedem și mai mult: sfadă pentru o carte.

Și în risul său era o lumină mare pentru viața de azi, dar și o sfidare cumplită trecutului urit.

E. CIOBANU

Fabrica de produse lactate din Rostok (R. D. Germană).

Cronica evenimentelor internaționale

Problema germană

În ultima vreme opinia publică mondială se pronunță tot mai hotărât pentru tratative între Est și Vest în scopul reglementării pe cale pașnică a problemelor internaționale actuale și, în primul rând, a rezolvării problemei germane. „Trebuie să se organizeze de urgență tratative cu privire la problema Germaniei și problema Berlinului” a spus bunăoară regele Norvegiei în mesajul tronului, rostit cu prilejul deschiderii parlamentului, iar un grup de fruntași ai vieții publice din Germania occidentală a adresat un apel guvernului și parlamentului de la Bonn, în care se cere să se sprijine încheierea Tratatului de pace cu Germania și lichidarea primejdiei de război în Europa.

Animată de dorința de a asigura pacea, Uniunea Sovietică și toate celelalte țări ale lagărului socialist se pronunță pentru tratative și pentru încheierea Tratatului de pace cu Germania. Puterile occidentale continuă însă să nu țină seama de realitățile existente și se opun încă încheierii unui asemenea tratat. Principalul adversar în această privință este Republica Federală Germană,

care nu vrea să renunțe la ideea absorbirii și lichidării Republicii Democratice Germane. Acestea sînt însă visuri deșarte. Republica Democrată Germană nu poate fi lichidată. Ea are prieteni și sprijinitori de nădejde în țările socialiste și nici o forță din lume nu va putea nimici acest stat — primul stat cu adevărat liber și democratic din istoria poporului german.

Evenimentele din Siria

După cum se știe, la sfîrșitul lunii septembrie anul acesta, în Siria a avut loc o revoltă armată care a dus la despărțirea Siriei de Republica Arabă Unită și la constituirea unui nou stat — Republica Arabă Siria. După cum a declarat noul prim ministru al Siriei — Kuzbari — Republica Arabă Siria va dăce o politică de neutralitate, mergînd pe linia de neangajare între Occident și Răsărit și va întreține relații cu orice țară care-i va întinde o mîmă de prietenie.

Referindu-se la evenimentele recente din Siria, Partidul Comunist din această țară arată că „victoria reformată de poporul sirian este o victorie istorică, care a avut un puternic ecou în Orientul Arab și în toate țările lumii”.

Noul stat a fost recunoscut de către Uniunea Sovietică, R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, R. P. Română, Turcia, Tunisia etc. Hotărîrea guvernului Republicii Populare Romîne de a recunoaște Republica Arabă Siria a fost luată ca urmare a declarației guvernului sirian din 30 septembrie a.c., prin care acesta propunea recunoașterea R. A. Siria și stabilirea de relații diplomatice între cele două țări.

După cum relatează agențiile de presă, în Republica Arabă Siria domnește acum peste tot liniște, poporul sprijinind noul guvern în acțiunea lui de consolidare a independenței tinărului stat arab.

Din SAPTE în SAPTE zile

În timp ce președintele S.U.A. a declarat la O.N.U. că dorește reglementarea pașnică a problemei Laosiene, trupele rebele, conduse de ofițeri americani, au atacat teritoriile controlate de forțele patriotice.

În campania de pregătire a alegerilor prezidențiale din Filipine, au avut loc ciocniri între grupările rivale, în cursul cărora au fost ucise 7 persoane.

OFIȚERUL AMERICAN: — Și acum să vă explic planul acțiunii de miine!!

— Primele „rezultate” ale alegerilor... (Desene de NIC. NICOLAESCU)

Realități sud-coreene

„Realitatea sud-coreeană poate îngrozi pe orice om civilizată”. — scria nu de mult gazeta. rul englez George Cumingham de la „Manchester Guardian”. Într-adevăr, chiar statistice oficiale sud-coreene recunosc că militarizarea excesivă a țării (67 la sută din buget sînt afectate cursei înarmărilor) supune poporul muncitor unor poveri fiscale de nesuportat (77 la sută din venitul total al țării se storc din impozite) și unor lipsuri economico-sociale crinene. La o populație de aproximativ 20 milioane de oameni, 6.600.000 sînt șomeri totali sau parțiali. Peste 3.000.000 de țărani lipsiți de pămînt și de orice alt bun material, lîncesc într-o stare de plîns. Majoritatea țăranilor care lucrează pămîntul îl arendează de la moșieri, plătînd pentru aceasta pînă la 80 la sută din recoltă. Regiuni întinse altădată adevărate grinare, zac acum în paragină deoarece impozitele pe irigații au devenit de nesuportat. Așa s-a întîmplat, de pildă cu 620.000 ha de terenuri, altădată irigabile, din regiunile Cijella de sud și de nord.

Foamea care bîntuie în țară face ca două-trei luni înaintea recoltelor oamenii să nu mai aibă nici un fel de grîne în casă. Impozitele nemaipomenit de mari, precum și arenda de 60-80 la sută din recoltă au făcut ca anul acesta foamea să bîntuie și mai aprigă în Coreea de sud. În Județul Isen, scurt timp după strînsul recoltei de toamnă, peste 10.000 de gospodării țărănești sărace — mai mult de 45.000 de țărani

— au rezerve de grîne cu totul neînsemnate. Le ajung pe cel mult două luni. În județul Buan, peste 14.000 de gospodării țărănești, alcătuint aproximativ 80 la sută din totalul familiilor de țărani, abia o mai duc de azi pe mâine, hrănindu-se cu alge marine și frunze uscate de ridiche și de varză. După cum relatează ziarul „Cioson Ilbo”, în aproape toate satele din provincia Cijella de nord țărani „sînt amenințați în fiecare clipă de moarte”. Din această pricină, în satele din Coreea de sud se petrec lucruri tragice: unii oameni își părăsesc ținuturile de baștină. În satul Muhen din județul Iksan, 40 de familii de

țărani și-au părăsit gospodăriile. Lucruri asemănătoare s-au petrecut și în provinciile Ken-sau de sud și de nord, Cijella de sud și de nord.

„Iată numai o sumară enumerare a citorva din grozăviile care se petrec în Coreea de sud. Faptul că atîtor milioane de oameni li se răpește dreptul de a trăi omeneste umple de îndreptățită minie conștiința oricărui om cinstit. Este într-adevăr revoltător că în acest secol al avîntului uriaș al civilizației, omenirea se mai află în fața unor asemenea realități ale lumii capitaliste.

Țărănimea din Coreea de sud, țară înrobîtă monopolistilor din S.U.A., luptă pentru a scăpa de greutățile în care se zbate. În primăvara anului trecut, de pildă, numeroși țărani au luat parte la răscoala populară care a dus la răsturnarea de la putere a agentului american, Li Sin Man. Anul acesta, de asemenea, numeroși țărani au participat la demonstrațiile și manifestațiile organizate pentru unificarea pașnică a Coreei, pentru alungarea ocupanților americani din Coreea de sud.

După ce înainte de recente alegeri din R.F.G. Mende, liderul Partidului Liberal Democrat, a declarat sus și tare că nu va participa la un guvern condus de Adenauer, acum el a anunțat că este gata să participe la formarea unui asemenea guvern.

Poziția domnului Mende (Desen de V. VASILIU)

Iată în ce „case” locuiesc muncitorii din Pusan (Coreea de sud).

P. TĂTARU

Indemnuri la nesăbuiță

În ultima vreme, cercurile guvernante din SUA întîmpină tot mai multe dificultăți în realizarea planurilor lor de intensificare a „războiului rece”. O piedică serioasă în calea acestor planuri o constituie și poziția a numeroase țări neutre care resping încercările guvernărilor americane de a le atrage de partea politicii lor. Eșecul acestor încercări a stîrnit însă furia reacțiunii americane. În presa monopolurilor se fac tot mai auzite cereri ca S.U.A. să nu mai acorde „ajutor” țărilor neutre care „nu manifestă prietenie față de Statele Unite”, adică nu sînt dispuse să devină pioni ai politicii externe americane. Cunoscutul ziarist american David Lawrence îndeamnă fățiș la pedepsirea țărilor neutre care se împotrivesc cerințelor S.U.A.

Desigur, Lawrence și cei de o

seamă cu el pot îndemna guvernul american la acte nesăbuite. În același timp, guvernul din S.U.A. pot reduce sau suspenda „ajutorul” pentru țările care nu le sînt pe plac. Ei nu pot însă opri mersul înainte al istoriei. Și în prezent, tot mai multe sînt țările care își dau seama că politica externă americană este o politică ne-realistă sortită eșecului.

derație alcătuită din zece teritorii aflate și ele sub stăpînirei Angliei. Ghana, care este membră a Commonwealthului, proclamă o politică de neutralitate. Guvernul englez face tot ce îi stă în putință să mai salveze ce se mai poate din subreaul imperiului britanic. Dar cu cît mai mari sînt presiunile Londrei asupra popoarelor din colonii pentru a le menține în sfera ei de influență, cu atît mai mult crește în intensitate și lupta de eliberare națională. Dansul pe sirmă al guvernului britanic care încearcă să impună interesele colonialistilor englezi cu dorința popoarelor din colonii de a-și câștiga independența, nu va mai putea dura însă mult. Valul luptei de eliberare națională va mătura din coloniile britanice pe stăpînitorii ieri și de azi și țoparele libere își vor croi soarta după propria lor dorință.

L. SIMION

Dansul pe sirmă

Imperiul britanic se destramă pe zi ce trece. Influența Angliei a slăbit considerabil în ultimii ani atît în regiunile oceanelor Atlantic și Indian cît și în Pacific. Astfel, în Africa Răsăriteană se intensifică mișcarea de eliberare națională. Aici, Tanganika și Kenya (colonii britanice) cer independența. În Jamaica, populația a votat pentru părăsirea Federației Indiilor de Vest, fe-

(se cîntă pe melodia „Fetele de la Sibiu“)

Azi pe scenă o să viu
C-un program de la Sibiu
Prin cămine-am colindat
Și acestea le-am aflat:

Cine-i chibzuit
Și-a alcătuit
Un plan bun de-activitate
Ce va da roade bogate.

Insă vreau ca să mai știu
Că mai sint pe la Sibiu
Unii care au „uital”
Că iarna s-a apropiat.

Ca să-i ajutăm,
N-o să-i lăudăm,
Îi chemăm acum să vadă
Ast program pentru brigadă.

Brigada DREPT LA TINTA

În prag de iarnă, pe meleaguri sibiene

Gospodarii

Ca de obicei, Petre Marandici și Gavrilă Popa, directorii ai căminelor culturale din comunele Topircea și Scoarei, nu au alcătuit nici pînă acum planul de activitate pe trimestrul IV 1961.

- Servus Petrică! Cu ce treburi prin Sibiu?
- Ce, tu nu știi, Gavrilă... Pregătiri pentru iarnă.
- Ți-ai făcut planul?
- Se-nțelege. Am stat cu nevastă-mea aseară pînă la douăsprezece și l-am discutat.
- Frumos! Care va să zică și ea-ți dă o mină de ajutor.
- Adică vrei să spui că eu o ajut pe ea.

- Cum, ea e directoare la cămin, nu tu?
- La ăla cultural sint eu, da' la cel conjugal...

- Ei, și ce-ai trecut în plan?
- Trei funii de ceapă, 10 chile de gogoșari, niscaiva castraveci... că de... vine iarna.
- Bine Petrică, dar cu planul de activitate pe perioada de iarnă al căminului cultural, cum stai?
- Păi stau... că doar n-a venit iarna.
- Da' de căldură te-ai îngrijit?
- I-am luat nevستی-mi un cojocel pe cînte. Paltonul l-am scos de la naftalină...
- Bine, bine, dar la cămin?
- Păi stai, că mai e timp. Doar n-a venit iarna. Dar tu, Gavrilă, cu ce ocazie la Sibiu?
- Tot cu pregătiri pentru iarnă.
- ...Mergi la casa de cultură ca să discuți planul?
- Da... Adică, să vezi, vreau să-mi cumpăr un butoi pentru varză.
- Atunci avem același drum.
- Haidem la piață că acuș, acuș îl iarnă.

Un cămin cu surprize

Pe mine mă știți că una, două, trec pe la căminul cultural, da' în ultimul timp mi s-au întimplat pe-acolo niște năzbitii tare curioase. Mai acum vreo două săptămîni știam că trebuie să fie o conferință despre îngrijirea animalelor...

„Hai, femeie — îi zic nevستی-mi — s-auzim și noi cum e cu șeptelul” și ne grăbim la cămin, că eram deja în intruziere. Cînd ajungem, ușa închisă. Mă dau eu „îngă ușă și-ascult. „Îți iau calul!... Atenție la nebun!... Atenta, cu calul, parcă mai mergea, dar ce-aveau nebunii cu șeptelul? Doar nu s-o fi zăgărit conferențiarul.

— Asta nu-i 'nica — rîde un vecin, de sta și el în fața ușii. — În loc de conferință se ține un concurs de sah. Da' să vezi ce-am pățit eu mai deunăzi — zice el în confuzie. — Știam că va să fie o șezătoare literară. Cînd dau să intru în sala de festivități, numai ce aud gălgăie. Măi să fie, asta numai a poezie nu seamănă. Ce se întimplase? Directorul căminului iar schimbase programul. În loc de șezătoare, era un film.

Așa-i tovarășul Balteș, directorul căminului din satul Bradu. La el ce e scris în plan, căm rar e viu și natural la cămin. Așa — a dacă nu s-a făcut pînă acum seara de ghicitori propusă, avem în schimb

de ghici, zilnic ce ne mai așteaptă la cămin. Da' într-o seară tot s-a nimerit. Ce era programat, s-a făcut. Dar să vedeți cum a fost.

(Pe scenă apar: un inspector de la sfatul popular raional și directorul căminului cultural).

Inspectorul: Și zici că aveți plan?

Directorul: Avem, și încă unul bogat. Numai pe septembrie sint trecute 36 de manifestări.

Inspectorul: Dar pentru iarnă ați făcut vreun plan?

Directorul: Nu încă... Insă pe septembrie am avut 36 de manifestări frumoase, variate. În fiecare zi era activitate bogată.

Inspectorul: Ei, hai să vedem planul pe septembrie. Aici scrie că trebuia să se țină o conferință. S-a ținut?

Directorul: Păi... a vorbit antrenorul echipei de fotbal despre felul în care va fi alcătuită echipa pentru meciul de duminică.

Inspectorul: Mda... aici e trecut: jurnul vorbit. S-a ținut?

Directorul: Vorbit era, tovarășe inspector, ca doar nu era film mut.

Inspectorul: Călătoria pe hartă s-a făcut?

Directorul: Pe hartă — nu, dar călătoria tot a fost. Ne-am deplasat cu echipa de fotbal în comuna vecină. Nu vă spușe — avem activitate: 36 manifestări programate și exact 36 ținute. Pe 1 septembrie — film, pe 2 — film, pe trei — film, și 4 — antrenament la fotbal, pe 5 — sport... O singură manifestare nu a avut loc: seara de întrebări și răspunsuri.

Inspectorul: Asta o facem acum. Eu întreb și dumneata răspunzi... pentru felul în care se desfășoară activitatea căminului cultural.

Materiale redactate de:
A. CROITORU,
N. CULCEA
și V. PANA
Desene de T. PALL

CATRE COOPERATIVA

„ÎNȚEȚINEREA” SIBIU

Tovarășe președinte, Mă adresez dumneavoastră ca unui tată... vitreg. Imi pare rău că trebuie să vă provoc multe nopți de nesomn, deși cooperativa pe care o conduceți mi-a prilejuit multe zile de somn liniștit. Eu, căminul cultural din Veștem, dorm cît îi ziulica de lungă. Oamenii trec pe lîngă mine, mă admiră... au și ce admira. Nu că mă laud, dar sint frumos. Asta, cînd mă privești pe dinafară. Și cam toți sătenii se mulțumesc cu privitul, că dacă intră în sală, tot degeaba este. N-au ce vedea Vina n-o poartă activității culturale, ci cooperativa dumneavoastră, care m-a construit. Vorba vine „m-a construit” că de fapt...

În luna mai am intrat în viață, adică am fost inaugurat și iată că numai după cinci luni am ieșit la pensie. Nu mai sint bun de nimic.

Este adevărat că lucrătorii cooperativei s-au îngrijit de mine. M-a construit numai cu material... proaspăt. Parchetul de pildă, a fost făcut din lemn verde. N-a trecut mult timp și... vorba cîntecului:

„Ce-a fost verde s-a uscat...” Cînd oamenii au ridicat parchetul, sau mai bine zis cînd s-a ridicat singur, am constatat cu bucurie spiritul dumneavoastră inovator. Sub parchet crescuseră o puzderie de ciuperci. Ceea ce înseamnă că ați făcut un parchet-seră. Și

acum nu mai e vorba cîntecului, ci oful nostru: „Ce-a fost verde s-a uscat / Ce-a fost bun acu-i stricat!” Nu numai parchetarii s-au dovedit a fi inovatori. Se pare că în această privință sint în întrecere cu dulgherii. S-au gîndit bieții dulgheri ce-ar putea să facă pentru a depăși în ingeniozitate faimoasa seră-parchet. Și au găsit. De sute de ani tocurele ferestrelor se pun în așa fel încît fereastra să intre pe sus în balamale. „Să rupem cu obiceiurile învechite” au spus dulgherii, și au pus unele tocure invers. Datorită acestei inovații frigul nu mai poate pătrunde în cămin, dar nici aerisire nu se mai face. Ferestrele sint bine înțepenite.

Aș mai putea aminti și de alte inovații. Sobarii de pildă, au făcut economie de plăci, punîndu-le la distanțe mari. Probabil că la iarnă, cînd o să facem focul, o să crape șamotul dintre ele, iar căldura și mai ales fumul care știm cu toții că ne ferește de țințari, se va răspîndi în voie prin încăpere.

Inchei această epistolă, exprimîndu-mi cele mai profunde... nemulțumiri pentru inovațiile aplicate pe... construcția mea și pe cheltuiala sătenilor

Rămîn al dumneavoastră (pentru că de alții tot nu pot fi folosit)
CAMI' CULTURAL

Gheorghe Mărgineanu, directorul școlii din comuna Cristian, se dezinteresează de activitatea culturală.

— Nu știu, nu cunosc!

IARNĂ BOGATĂ

Dedicată căminului cultural din Ocna Sibiului, care și-a alcătuit un program bogat și variat.

Ziua și manifestarea S-antrenăm toată suflarea! Pentru iarnă, vom da curs

Unul grăitor concurs: Tema principală e „Întărirea G.A.C.”. Premiile (c-or să fie) Le cîștigă... cine știe! Nu-i o temă acătării Făurirea bunăstării?

Ne-am gîndit, cum se cuvine Și la cele gospodine: Ținem, pîn' la primăvară Cerc de artă culinară. Pentru teatru, în sfîrșit Repertoriu-i stabilit. Vom avea o stagiune

Pregătita de minune. Insă vor mai fi la noi Și excursiile-n toi: Africa o vom vedea Sau, mă rog, Antarctica. Și-asta nu-i vorbă deșartă Ci-s... călătorii pe hartă! Iar de frigul cel polar Nici că vom avea habar! Fie vînt, zăpadă cearnă La cămin, în prag de iarnă Geamurile-s chituite, Sobele revizuite, Astfel că va fi în sală O căldură... tropicală.

De-ai-a spun încă o dată: Vom avea iarnă bogată!

De-or mai fi și unii care Iarna, ca și în... hibernare Petrecîndu-și pe cuptor Vremea, fără nici un spor, Vreau să spun că pe la noi Chit c-or fi geruri sau ploa Lapovișă, vînt sau zloată Vom avea iarnă... bogată, Hărnicind în colectivă Și-am mai pus, cu sîrg, la cale Dobîndit-am roade stivă Și programe culturale —

